

A Győri Ítéltőábla, mint másodfokú bíróság Győrt, a 2018. évi január hó 30. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t

Az emberölés büntette kísérlete és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. március hó 1. napján kelt 3.B.371/2015/23. számú **ítéletét megváltoztatja,**

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény törvényhelye: Btk.164.§./1/ bekezdés, /3/ bekezdés.

A II.rendű vádlott neve II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 /egy/ év 8 /nyolc/ hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre enyhíti.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében a 2015. március hó 17-től március hó 19. napjáig őrizetben töltött idő számít be a szabadságvesztésbe.

Az ítélet bevezető részében az augusztusi és decemberi tárgyalásra 2016-ban került sor.

Megállapítja, hogy II.rendű vádlott neve II.r. vádlott anyja neve helyesen: **A.A..**

A bíróság I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 145.146.- /Egyszáznegyvenötezer-egyszáznegyvenhat/ Ft, II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat 40.450.- /Negyvenezer-négyszázötven/ Ft, míg I-II.r. vádlottakat egyetemlegesen 27. 940.- /Huszonhétezer-kilencszáznegyven/ Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 70.025.- /Hetvenezer-huszonöt/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet II.rendű vádlott neve II.r. vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék a 2017. március 1. napján kelt 3.B.371/2015/23. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat emberölés büntetnének kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés), ezért 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, és beszámította a terhelt által őrizetben töltött időt. II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntetnében (Btk. 164.§ (1), (2) bekezdés) állapította meg, ezért mint többszörös visszaesőt 2 év 4 hónap fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra legkorábban az I.r. vádlott a büntetésének kétharmad, a II.r. vádlott háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelek sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész I.rendű vádlott neve I.r. vádlott terhére súlyosítás miatt, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett jelentett be fellebbezést, mivel álláspontja szerint a 10 év

középmértékhez képest a törvényi minimumban megállapított börtönbüntetés túlságosan enyhe szankció. II.rendű vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában tudomásul vette a döntést.

Az I.r. és II.r. vádlott, valamint védőik elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében éltek jogorvoslattal, a II.r. védője enyhébb minősítést indítványozva.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.84/2017/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályokat betartotta, és annak eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, amely az I.r. vádlott vonatkozásában személyi részében, illetve a történeti részében és a jogi indokolás tekintetében kiegészítésre, helyesbítésre szorul. Álláspontja szerint az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, és a vádlottak bűnösségére levont következtetés okszerű, a bűncselekmények jogi minősítése törvényes. Rámutatott, hogy mindkét vádlott esetében az enyhítő és a súlyosító körülmények korrekciója szükséges. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetében a súlyosító körülmények nyomatékára, a középmértékhez közelítő szabadságvesztés kiszabása indokolt. Rámutatott továbbá, hogy mivel az első fokú bíróság II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat többszörös visszaesőként végrehajtandó fegyházbüntetésre ítélte, ezért a II.r. vádlott a Btk. 38.§ (4) bekezdés a./ pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra. Észlelte a vádhatóság, hogy a vádlottakat külön-külön, illetve egyetemlegesen viselendő bűnügyi költség összegét tévesen állapította meg a törvényszék.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét súlyosítsa, II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből zárja ki, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket akként pontosítsa, hogy az I.r. vádlottat 145.146 Ft, a II.r. vádlottat 40.450 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze külön-külön, míg egyetemlegesen 27.940 Ft megfizetésére.

A másodfokú eljárásban mindkét védő részletesen indokolta fellebbezését.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott védője a fellebbezését pontosítva és kiegészítve fenntartotta. Álláspontja szerint a megállapított tényállás hiányos, iratellenes, illetve tényből tényre való helytelen következtetéseket tartalmaz, továbbá az indokolási kötelezettségének sem tett eleget a törvényszék. Bizonyítás felvételét indítványozta az elkövetés eszközéül használt késsel kapcsolatban, valamint védence igazságügyi elme- és pszichológus szakértői vizsgálatát kérte a személyiség szerkezetének feltárása érdekében, illetőleg arra nézve, hogy a bántalmazás következtében I.rendű vádlott neve szemén keletkezett sérülés maradandó fogyatékossgot okozott-e. A védő nem értett egyet az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésével, mivel álláspontja szerint jogos védelmi helyzetben cselekedett. A 3/2013. Büntető jogegységi határozat és eseti döntések felhívását követően rámutatott, hogy az egész eseménysort folyamatában, egészében kell vizsgálni a helyes jogi következtetés levonása érdekében, mivel önmagában az eszköz veszélyes voltából és a testtájék életfontosságú szerveket tartalmazó jellegéből nem lehet az ölési szándékra következtetni. Elemezte a terhelti és a tanúvallomásokat, majd kitért az tárgyi és alanyi tényezőkre. Részletesen foglalkozott a késre vonatkozó személyi bizonyítékokkal, az orvos szakértői véleményben írt szúrcsatorna hosszúságára is figyelemmel. Az elkövetés körülményeivel és módjával kapcsolatban kifejtette, hogy az I.r. vádlott kaszáló mozdulatokat tett, és nem irányzottan szúrt, továbbá a két fél folyamatos mozgásban volt, így az erőbehatás nagysága sem tisztázott a sérülések tekintetében. Hangsúlyozta, hogy a jogos védelmi helyzet kapcsán a cselekményt megelőző folyamatot, a felek korábbi kommunikációját és az adott napon történeteket is vizsgálnia kellett volna a bíróságnak. A két vádlott aznap beszélt egymással, részben közvetítőkön keresztül,

majd egy nyílt parkolóban találkoztak, ahol kölcsönös ütésváltások, rúgások történtek. Védence a kést önvédelemből vitte magával, és nem abból a célból, hogy akár eshetőlegesen szándékkal a II.r. vádlott életét kioltsa. A kést azért használta az I.r. vádlott az erőfölényben lévő II.r. vádlottal szemben, hogy elhárítsa az ellene irányuló erőszakot a saját testi épsége érdekében. A mellkasi sérülések kapcsán kifejtette, hogy II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bal oldalán szétszórta helyezkedtek el a sérülések, amelyek nem célzatos mozdulatokat feltételeznek. Két sérülés irányult a mellkasra, míg a további négy sérülés azonban nyolc napon belül gyógyult. Kiemelte, hogy a felek egymásnak esve kölcsönösen bántalmazták egymást. Véleménye szerint a II.r. vádlott valójában metszett jellegű sérüléseket szenvedett el az I.r. vádlott kaszáló - és nem irányzott - mozdulatai következtében. A szakértői vélemény beérkezését követően került sor a nyomozati szakban a minősítés módosítására, amellyel nem értett egyet, hisz csupán az eredményből, a sérülés jellegéből és gyógytartamából kiindulva valamennyi életveszélyes sérülést eredményező cselekmény emberölés büntetéként vagy annak kísérleteként minősülhetne. Rámutatott, hogy az I.r. vádlott részéről nem hangzott el olyan kijelentés, amely az élet kioltására irányuló szándékot alátámasztotta volna, és az I.r., sem a II.r. vádlott nem kívánt büntetőügyet a másikkal szemben. II.rendű vádlott neve II.r. vádlott a kórházban nem a valóságnak megfelelően számolt be az incidensről, de ha meg akarta volna őt ölni az I.r. vádlott, akkor nyilvánvalóan másként nyilatkozott volna **B.B.** tanú is, és nem azt mondja, hogy ismeretlenek támadták meg a II.r. vádlottat. Kifogásolta továbbá a védő, hogy igazságügyi elme- és pszichológus szakértő kirendelése elmaradt, amely által védence személyiségszerkezete feltárható lett volna. Meglátása szerint az I.r. vádlott higgadt, a II.r. vádlott azonban agresszív természetű személy. II.rendű vádlott neve II.r. vádlott fenyegette védencét, olyan kijelentésekkel, amelyekből következtetés vonható le az ő személyiségére, magatartására, és agressziójára. Pár perc leforgása alatt valósultak meg az események, az I.r. vádlott elhárítás céljából vette elő a kést hirtelen a kölcsönös dulakodás közben, nem emberölési szándékkal. A kiváltó ok szerelemföltés volt, amiből testi sértésre lehet következtetni. Felhívta a figyelmet a két terhelt közötti testi különbségekre is. Álláspontja szerint az alanyi tényezők körében a személyi tulajdonság, a cselekményt kiváltó indítók és a tárgyi tényezők alapján nem lehet olyan következtetést levonni, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott akár eshetőlegesen is számolt volna a II.r. vádlott halálával, illetve hogy olyan helyzetben lett volna, hogy cselekményének az eshetőlegesen következményeit reálisan felmérhesse. Csupán arra vonható következtetés, hogy testi sértés okozására irányuló, eshetőlegesen szándékkal cselekedett. Az eset összes körülményei alapján az I.r. vádlott tudata legfeljebb az életveszélyes sérülés előidézésének a lehetőségét fogta át. Szükségesnek tartotta továbbá a tényállás kiegészítését az általa jelentőséggel bíró és meghivatkozott kijelentésekkel. Az előadottak alapján I.r. vádlott felmentését indítványozta a Btk. 22.§. alapján jogos védelem címén, másodlagosan a minősítés megváltoztatását akként, hogy az I.r. vádlott cselekménye életveszélyt okozó testi sértés büntetéként minősül.

Egyúttal a büntetés lényeges enyhítését kérte, mivel védence rendezett családi és szociális körülmények között él, és bejelentett munkahellyel rendelkezik, további szakmát is szerzett. Enyhítő körülményként hivatkozott az időmúlásra, a terhelt tényfeltáró, beismerő vallomására, arra, hogy ő maga is súlyos sérüléseket szenvedett el. Ezért véleménye szerint a törvényi maximumban meghatározott végrehajtásában felfüggesztett büntetés elégséges a büntetési célok megvalósításához. Azzal nem értett egyet, hogy a védence terhére a maradandó fogyatékoság okozása kétséget kizáróan megállapítható. Kifogásolta a bűnügyi költség megállapítását is a toxikológus szakértő és az igazságügyi orvos szakértő kapcsán.

Harmadlagosan a védő az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta megalapozatlanság miatt, mivel álláspontja szerint a tényállás felderítetlen, hiányos - ezekre részletesen kitért beadványában -, illetőleg részletesen megjelölte a személyi és szakértői bizonyítás során általa kifogásolt eljárási hibákat.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott védőjének álláspontja szerint több ponton tisztázatlanok maradtak az elkövetés körülményei, és az ítéleti tényállás a feltárt bizonyítékokkal több esetben nincs összhangban. Véleménye szerint az ellentmondásos I.r. vádlotti és tanúvallomások alapján nem vezethető le olyan következtetés, hogy a verekedésre való kihívás szándékával érkezett volna a helyszínre II.rendű vádlott neve II.r. vádlott, mivel valójában önkéntelenül került bele ebbe a helyzetbe. A sötét parkolóban **B.B.** I.r. vádlott már várta őt, ahova II.r. vádlottal **B.B.** nem testőrként ment el, ellentétben **C.C.**val, aki felbujtóként, vagy pszichikai bűnsegédként jelent meg a helyszínen. Rámutatott, hogy az I.r. vádlott elfogadhatatlannak tartotta barátnője kapcsolattartását a II.r. vádlottal, és tulajdonképpen féltékenységből adódott a helyzet, amelyet fenyegetések előztek meg. Kölcsönös verekedés nem volt a felek között, védeence csupán védekezett a jogtalan támadás ellen, eközben legkevesebb 6 szúrás érte.

Álláspontja szerint az időbeli alakulása a történéseknek lényeges a cselekmény megítélésénél. A 4/2013. számú jogegységi határozatban írtakra figyelemmel kifejtette, hogy mivel a II.r. vádlottat jogtalan támadás érte, ezért a védekezése jogos volt, a jogtalan támadás elhárításának kockázatát, következményeit pedig a támadónak kell viselnie. Mivel a jogtalan támadás ténye álláspontja szerint megállapítható, ezért az elhárítás szükségessége nem vitatható. Ezzel kapcsolatban álláspontját eseti döntésekkel támasztotta alá.

Elsődlegesen jogos védelmi helyzetre hivatkozva a testi sértés büntettének vádja alóli felmentésre tett indítványt. Másodlagos kérelme a bizonyítási eljárás hiányosságaira, a bizonyítékok egyoldalú értékelésére, a csatolt új bizonyítékokra és a felderítetlen tényállásra, illetőleg az ítélet indokolásában mutatkozó hiányosságokra tekintettel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az első fokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítására vonatkozott. Harmadlagosan nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védeence életveszélyes helyzetben cselekedett, és ezért a végrehajtandó szabadságvesztésnél enyhébb büntetés alkalmazását indítványozta.

Csatolta a 1. Szakértő Kft-nek a felkérésére elkészített igazságügyi szakvélemény animációjának leírását és CD mellékletként az elkészített animációt, amelyet a védő fellebbezésének indokolásának illusztrálására, képi eszközzel történő alátámasztására kívánt felhasználni a másodfokú eljárásban.

Az ítéletábrák nyilvános ülést tűzött ki az ügyben, amelyen az egyéb bizonyítási indítványok elutasítása mellett, az ügy tárgyalásra utalva az I.r. vádlott védőjének bizonyítási indítványának helyt adott, és igazságügyi orvos szakértőt rendelt ki arra nézve, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott által 2015. március 16-án elszenvedett sérüléseivel okozati összefüggésben a jelenleg hivatkozott szemprobléma, látási nehézség megállapítható-e. Amennyiben rögzíthető ilyen elváltozás, az kapcsolatba hozható-e a sérüléseivel, illetve milyen gyógytartamú sérülésként kell értékelni, fennáll-e maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlást jelentő állapot.

Az igazságügyi orvos szakértő véleményét szemész főorvos szakkonzultáns bevonásával elkészítette, és 2017. november 2. napján beterjesztette a bíróságra. Véleményében rögzítette, hogy a rendelkezésre álló orvosi leletek és a vizsgált személy panaszainak együttes vizsgálata elemzésével orvos szakértőileg megállapítható, hogy a jobboldali sárga folt területén korábbi ideghártya vérellátási zavar következményében kialakult heg okozza a szemészeti panaszokat, azonban a sárga folt területén kialakult heges elváltozás nem a 2015. március 16-án elszenvedett arctáji sérülésekkel közvetlen okozati összefüggésben alakult ki.

A másodfokú tárgyaláson a fellebbezési főügyész képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő indítványát, amelyben hangsúlyozta, hogy jogos védelmi helyzet egyik terhelt esetében sem áll fenn. Indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, az I.r. vádlottal szemben kiszabott

szabadságvesztés büntetés mértékének súlyosítását, a II.r. vádlott kizárását a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, valamint a bűnügyi költség pontosítását.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott védője az írásban előterjesztett indítványában foglaltakat változatlanul fenntartotta, az abban foglaltakat ismertette. A felülvizsgálati eljárásban előterjesztett szakértői vélemény kapcsán rámutatott, hogy közvetett okozati összefüggést megállapított a szakértő, és rögzítette, hogy az eseményekkel kapcsolatos stresszes állapot is közrejátszott a probléma kialakulásában, amelynek értékelését kérte. Elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan eltérő minősítés megállapítását és a büntetés enyhítését, harmadlagosan hatályon kívül helyezésre tett indítványt.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott védője szintén fenntartotta fellebbezését, és a beadványai szerint nyilatkozott. Az általa csatolt animáció lejátszását követően kifejtette, hogy a látottak azt bizonyítják, hogy az I.r. vádlottat egy erőbehatás érte, miután az I.r. vádlott védencét már összeszurkálta. Végindítványát módosítva elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre, harmadlagosan pedig hatályon kívül helyezésre tett indítványt, mivel nem került sor védencének elmeorvos szakértői vizsgálatára tekintetben, hogy ilyen életveszélyes állapot milyen mértékben okoz beszűkült tudatállapotot.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy nem akart verekedni, megbánta, hogy használta a kést, de nem volt más választása. A személyi körülményeit illetően három szakképzésének megszerzéséről számolt be, illetőleg arról, hogy második gyermekével várandós az élettársa.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján.

Elsőként az eljárási szabályok megtartását vizsgáltuk, amely óhatatlanul kiterjed a teljes bűnügyi iratra, így ebből a szempontból a bizonyítási eszközök nyomozati szakban történő beszerzésének törvényességére is. Nem állapítottunk meg törvénysértést e feltáró munka során. A sérülésekhez kapcsolódó orvosi dokumentáció, a szakértői anyag, a helyszín feltárása, adatok beszerzése, lefoglalások, a mindehhez kapcsolódó személyi bizonyítási eszközök kezelése az eljárási szabályok betartásával történt.

Az első fokú bíróság így valamennyi bizonyítékra lefolytathatta a bizonyítási eljárást.

Vizsgáltuk a vádlotti kihallgatásokat, a tanú kihallgatásokat, a szakértői bírói szakban fogatosított bizonyítást, és itt sem rögzítettünk olyan mulasztást, ami lényeges kihatással volt az érdemi döntésre. Az I.r. vádlott védőjének kifogásait is elemezte a másodfokú bíróság. A szakértő meghallgatásához kapcsolódó utólagos jegyzőkönyvi javítást egyik oldalról sem kifogásolták, itt az is értékelendő, hogy tapasztalt, nagy gyakorlattal rendelkező igazságügyi orvosszakértőről van szó, akit elegendő utalás szintjén figyelmeztetni az adott törvényi kötelezettségeire, hisz ezek nem formális, sematikus szabályok, ha nincs tényleges sérelem, akkor nem beszélhetünk törvénysértő bizonyíték beszerzésről, ráadásul a szakértői nyilatkozat jegyzőkönyvezési hiányossága orvoslást nyert.

Ami a tanúk irányított, egyoldalú kihallgatására vonatkozó védelmi felvetéseket illeti, eleve logikailag sem lehet ezt átlátni, hisz alapvetően egymásnak feszült a két vádlotti előadás, a jogos védelmi helyzet tekintetében, így az egyik tanú irányított kihallgatása meg kellett volna, hogy jelenjen az ellentétes oldalon, a megállapított tényállásban. Mindez nyomokban sem volt felfedhető,

a bíróság meghatározóan a két „kísérő” tanúvallomása alapján vetette el mindkét vádlott ellentétes irányú, egymásra a felelősséget hárító, de valójában azonos tartalmú védekezését.

A védői bizonyítási indítványok elutasításából sem lehet önmagában eljárási hibára következtetni, a szabad bizonyítás eljárásjogi garanciáira figyelemmel a másodfokú bíróság sem adott helyt a további bizonyítási indítványoknak, ami lehet érdemben téves döntés, de eljárásjogilag sikerrel ez sem támadható.

Minderre figyelemmel összegzésként megállapítható, hogy eljárási okból bizonyítékot kirekeszteni az ügyből nem kellett, és hatályon kívül helyezésre vezető eljárásjogi ok nem volt megállapítható.

A megállapított tényállást érdemben támadó védelmi felvetéseket sem találta alaposnak a Győri Ítéltábla. Az első fokú bíróság a tényállást kétségkívül mérlegeléssel kellett hogy megállapítsa, ami a felülbírálati szabályokat is kijelöli, hisz alapjaiban az első fokú tényállásra kell alapítani a másodfokú döntést, kivéve, ha a pontosan megjelölt okokból a tényállás megalapozatlan. Ennek hiányában eleve részben eltérő tényállás sem állapítható meg, pusztán az adott bizonyítékok eltérő elemzésével, azaz a felülmérlegelés eljárásjogilag nem járható út a felülbírálatot végző bíróság számára.

A mérlegelés körébe vonandó adatok közül eleve adott volt a két vádlott egész eljárásban tanúsított szereplése, vallomásai, nyilatkozatai. A vádlotti vallomásokat összehasonlítva megállapítható, hogy alapvetően más-más irányból közelítettek, nehéz vitatni, hogy lényegében ugyanarról beszéltek, de a részletekben, legyen az az előzmény, a konkrét cselekvőség, következetesen a másokra hárították a hátrányos körülményeket.

Problémát jelent e két bizonyíték körnél, hogy eleve egymást folyamatosan cáfoló, egymáshoz viszonyítottnak összerakhatatlan, és az egyéb bizonyítékokból lekövethetetlen vallomásokról van szó. A sérülések külső okozása kizárható, az sem támadható, hogy egymásnak okozták a rögzített elváltozásokat. Az I.r. vádlott részéről az eszközhasználat több irányból leigazolt, a II.r. vádlott ököllel, illetve rúgással történt sérülésokozása úgyszintén.

A szakértői bizonyítási anyagon túl döntő volt a mérlegelésnél a két felkért „kísérő”, **C.C.** és **B.B.** vallomása. Az első fokú bíróság ezen bizonyítékok értékelésénél sem hibázott. Az mindkét tanú esetében kitűnik, hogy próbálták kivonni magukat a kihallgatások során az események alól, azaz nyilvánvaló, egyik tanú esetében sem beszélhetünk érdektelenségről. Elvégezve azonban a vallomásaik szükséges elemzését, levonható az a következtetés, hogy ettől függetlenül próbáltak korrekt módon megfelelni a feladatuknak, az adatok szándékos félremagyarázása, hamisítása nem volt egyik tanúnál sem tetten érhető.

A mérlegelés során külön-külön és vallomásaikat összevetve is azonos következtetésre kellett jutni, próbáltak pontosan, a látott, hallott, észlelt, tapasztalt körülményekről beszámolni. Ismerve kapcsolatukat a vádlottakhoz, ezt szükséges kiemelni, hisz ennek eredményeként juthatott arra a helytálló következtetésre az első fokú bíróság, hogy vallomásaikra lehetett tényállást alapítani. Nincs zavar vallomásaikban az előzményekről előadottak, a találkozó körülményeiről mondtak, a helyszínen általuk észleltek tekintetében, a szembesítések során is ugyanez állapítható meg, és ezzel összhangot mutatott a lényeges részletekben a tárgyalási vallomásuk is. Minderre tekintettel állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a védelem által ekörben kifejtettek nem fognak helyt.

Az első fokú bíróság e tanúk vallomását egymáshoz, és a vádlotti védekezésekhez is folyamatosan összehasonlította, kitűnik ebből az értékelésből, hogy a vádlotti kijelentéseket egyik irányból sem igazolták le.

A tanúvallomásokból, kiegészítve azt az elfogadott további bizonyítékokkal, a másodfokú bíróság is ugyanarra a következtetésre jutott, mint a törvényszék.

Az érintett további tanúk, a rögzített üzenetek, elhangzott beszélgetések alapján a szükséges mélységig tisztázottak az előzményi körülmények, az elnehezült viszony a vádlottak között, a kialakult konfliktus helyzet, a találkozáskor meglévő indulati státus, mindkét vádlottnál.

Az első fokú bíróság mindezzel súlyának megfelelően foglalkozott, ehhez képest a szemtanúk nyilatkozataiban is egyértelműen az jelenik meg, nyer leigazolást, hogy mindkét vádlott azonos helyzettel számol, így is cselekedett, szinte azonnal egymásnak estek, ezt mindkét tanú leigazolta, mint ahogyan azt is, hogy kölcsönös, egyidejű cselekvésről volt szó, leegyszerűsítve, verekedés tört ki közöttük.

Az adott, rendkívül rövid ideig tartó összecsapást kikockázní, tagolni, egy-egy részmozzanatra szétszedni nem lehet, erre a történeteket közvetlenül észlelő tanúk sem voltak képesek, hisz még a kés képbe kerülésére sem tudtak egyértelmű nyilatkozatot tenni.

Logikailag sem hibás az első fokú bíróság levezetése, a levont következtetései, hisz ismerve a vádlottak által elszenvedett sérüléseket, ha próbálnánk bármelyik oldalról támadásra-védekezésre szétbontani ezt a térben és időben összezárt mozgássort, egyik- vagy másik oldalon ilyen sérülések okozására nem lett volna képes a megtámadott fél.

Abban pedig töretlen az ítélkezési gyakorlat, hogy egy ilyen helyzetben, ahol bizonyítottan egyik fél sem járt el jogszerűen, azaz kölcsönös a cselekvés, a pillanatnyi erőviszonyok, azok változása nem azonos a jogtalan támadó és ezzel szemben jogosan védekező helyzetével.

Az értékelt személyi, okirati, tárgyi bizonyítékok mellett rendelkezésre állt, és több tényállási résznél döntő a sérülésekhez kapcsolódó orvosi dokumentáció, a részben erre épülő igazságügyi orvos-szakértői bizonyítási anyag, az alapszakvélemény, annak kiegészítése, a szakértő tárgyalási nyilatkozata. Az elfogadott szakértői anyagok illeszthetőek a tényálláshoz, ahol a szakértő egyértelmű választ nem adott, ott helytállóan utalt arra, hogy az tény és nem szakkérdés, azaz bírói mérlegelés feladata a cselekménysor rögzítése, az elkövetési eszközre vonatkozó adatok tisztázása. Az elváltozások feltárása, a szűrcsatorna leírása, az I. és II.r. sérüléseinek szakértői meghatározása, a véleményezhető keletkezési mód, az erőbehatás jellege, intenzitása szakértőileg mind tisztázottak. Ezek az adatok, kiegészítve a további bizonyítékokkal, együttesen alapozták meg ezt a tényállást olyan módon, ahogyan az az ítéleti indokolásból kiolvasható.

A védelmi oldalról előterjesztett, és a másodfokú bíróság által elutasított bizonyítási indítványok ezért nem voltak teljesíthetők.

Ezekből az iratokból annyiban egészítette ki a másodfokú bíróság, illetve pontosította a tényállást, ahogyan az a fellebbviteli főügyészégi indítványában helytállóan szerepel. Az első fokú bíróság által elfogadott iratokból a Be.352.§./1/ bekezdés a./ pontja alapján eljárva rögzítendő, hogy az I.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. június 25-én jogerős 9.B.VII.12432/2013/6. számú ítéletével áru hamis megjelölésének büntette miatt 80 napi tétel /egy napi tétel 2.500.- Ft, összesen 200.000.- Ft/ pénzbüntetésre ítélte.

Kiegészítendő a tényállás történeti része azzal, hogy kölcsönösen dulakodtak a parkolóban a vádlottak, akik rúgták, ütötték egymást.

Az a megállapítás, hogy az I.r. vádlott által használt kés pengéje 9 cm hosszúságú volt, a tényállás részét képezi.

A II.r. vádlottat ért sérülések közül a XII. bordát átmetsző sérülés nagy erejű szúró mozdulat eredménye volt, míg az egyéb szúrt sérülések közepes erejű erőbehatástól keletkeztek.

Ezekkel a korrekciókkal találtuk megalapozottnak a tényállást, kétségtelen, hogy több részlet felderítése pontosabb képet nyújtana, de a büntetőjogi felelősség eldöntéséhez szükséges mélységig a történeti részt tisztázta a törvényszék.

A védelem által felépített cselekménysor mindkét oldalról önmagához képest levezethető lenne, de ahhoz alapvetően a fentiekben felsorolt adatokat eltérően kellene értékelni, részben

megmagyarázhatatlan módon figyelmen kívül hagyva az ezt cáfoló adatokat, ami már a felülmérlegelés tilalmát sértené, erre nincs törvényes lehetőség.

A megalapozottnak értékelt tényállásból levezethető a vádlottak felelőssége, a bűnösségükre vont következtetés tehát okszerű. A kifejtettek miatt jogos védelmi helyzetről egyik terhelt esetében sem beszélhetünk, így felmentésre sor nem kerülhetett.

A minősítés törvényes. Az I.r. vádlott védője alaposan körbejárta a 3/2013-as jogegységi határozatban foglaltakat, elemezve a bűncselekmény tárgyi, alanyi ismérveit, elméleti oldalról mindez helyén lehet, de az ítéletben rögzített cselekménysorból, és nem a felhívott különböző tartalommal bíró jogesetekből kell kiindulni. A tényállásban leírt vádlotti magatartásból nehéz vitatni az eshetőleges élet elleni bűncselekmény megvalósítását. Az I.r. vádlottnak nem volt, és az események közben sem alakult ki egyenes ölési szándéka, ilyen megállapítást az első fokú ítélet sem tartalmaz. Amennyiben az I.r. vádlott eredetileg a II.r. vádlott testi épségét kívánta támadni, a tényállás elemeiből levezethetően ezen eredeti szándékán mindenképpen túllépett, adott helyzetben olyan magatartást tanúsított, ami nem áll meg a testi épség elleni támadásnál. Bizonyítottan nagy erővel, testüregtet megnyitó, határozott szúrással sértett tüdőt, innentől az orvosi beavatkozásnak, és ezen túl a szerencsének tudható be, hogy a közvetlen életveszélyből nem következett be visszafordíthatatlan állapot. A vádlottnak az adott indulati státus mellett is számolnia kellett mindennek a realitásával.

Minderre figyelemmel az eshetőleges szándék nehezen vitatható ilyen tárgyi tényezők mellett.

Ehhez képest ugyanúgy felvállalta a II.r. vádlott az adott helyzet ilyen módon történő rendezését, így az általa okozott sérülésekért büntetőjogi felelőssége szintén megállapítható, egyedül a minősítés törvényhelye pontatlan, ezt a másodfokú bíróság korrigálta.

A büntetés kiszabása körében a II.r. vádlott vonatkozásában a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést találtuk alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség helytállóan indítványozta, hogy az első fokon megállapított bűnösségi tényezők kismértékben korrekcióra szorulnak. Az I.r. vádlott esetében mellőzendő a tényállás helyesbítésére figyelemmel, hogy enyhítő körülmény a büntetlen előélet. Kiegészítendő a súlyosító körülmények köre annyiban, hogy az általa elkövetett élet elleni cselekmény maradandó fogyatékossgal járt, ugyanakkor enyhítő a cselekmény kísérleti szakban maradása, de itt figyelembe veendő, hogy befejezett és közeli kísérletről van szó. További enyhítő körülményt jelent, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A II.r. vádlott esetében a többszörös visszaesői minőséget megalapozó elítélésen túli büntetettsége súlyosító körülmény, míg esetében enyhítő az időmúlás. Az így kiegészített bűnösségi tényezők elemzése során további, a büntetés kiszabást érintő változtatásra okot a másodfokú bíróság nem talált. A két bűncselekmény konkrét tárgyi súlya eltérő, erre az alkalmazott büntetések meghatározásánál az első fokú bíróság figyelemmel volt.

Az I.r. vádlott ugyan egyszer összeütközésbe került a törvénnyel, de ezzel együtt esetében számtalan, javára szóló körülmény adott, eleve a két vádlott vonatkozásában fokozottan ügyelni kell a belső arányosságra, illetve a büntetési célok elérésének biztosítása az I.r. vádlott tekintetében felveti az arányosság, fokozatosság, kellő egyéniesítés büntetés kiszabási elemeit. Összességében a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés vele szemben ezért nem értékelhető törvénysértően enyhének, amiből viszont levezethető, hogy további enyhítésre nincs törvényes lehetőség.

A II.r. vádlottnál megkerülhetetlen a rendkívül hátrányos előélete, súlytalan büntetés ezért sem alkalmazható vele szemben. Ugyanakkor szó volt a belső arányosságról, és ugyan nem fogadta el a másodfokú bíróság a védelmi okfejtést a minősítésnél, de a büntetés kiszabásánál minderre alappal hivatkozott a védelem. A bűnösség foka, szerepe az események elfajulásában, a

következményekben, vitathatatlanul enyhébb az I.r. vádlotténál. Ténykérdés, hogy sérelmére követtek el élet elleni bűncselekményt, ahol életmentő beavatkozásra volt szükség. Mindezeket értékelte a másodfokú bíróság, amikor lehetőséget látott a szabadságvesztés alkalmazott mértékű enyhítésére, aminek törvényes következménye, hogy az első fokú bíróság által meghatározottak szerint így már megfelelő viselkedés mellett nem kizárt a feltételes kedvezményből, azaz a büntetés háromnegyed részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy a beszámításra vonatkozó adat pontosításra szorul az I.r. vádlott vonatkozásában, illetőleg elírás történt az ítélet bevezető részében, valamint a II.r. vádlott édesanyjának nevét helyesbítette.

Helytállóan indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson történt meghallgatásához kapcsolódó bűnügyi költség mindkét vádlottat érintette, ennek megfelelően helyesbítette a másodfokú bíróság a bűnügyi költségről szóló rendelkezést. Az első fokú bíróság ítéletét ennek megfelelően változtatta meg a Be.372.§./1/ bekezdése alapján, míg egyebekben mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta azt a Be.371.§./1/ bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárásban 70.025.- Ft bűnügyi költség merült fel az I.r. vádlottra vonatkozó szakértői költség címén, melynek viselésére a bíróság II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat kötelezte a Be.381.§./1/ bekezdése szerint eljárva.

Győr, 2018. január 30.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
előadó bíró

. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2017. március hó 1. napján kelt 3.B.371/2015/23. számú ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. január 30.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke